

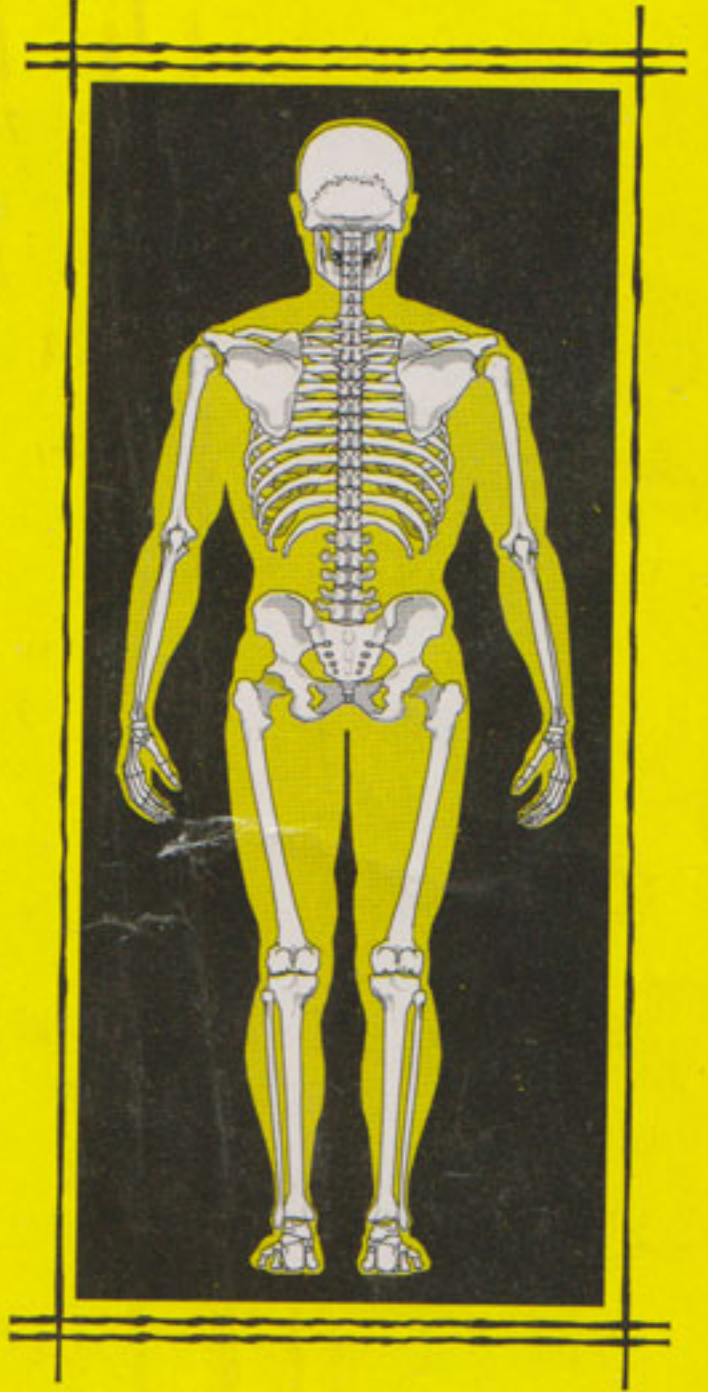
बनारस आयुर्वेद सीरीज 12

अष्टाङ्गशारीरम्

वैद्यरत्नम् पि. एस्. वारियर्
वैद्यवरेण प्रणीतः

डॉ. पी. के. वारियर् प्रणीतः
आंग्ल भूमिका सहितः

चौखम्बा संस्कृत सीरीज आफिस, वाराणसी

INTRODUCTION

Ayurveda has been globally accepted as a scientific discipline. This was not the case a century ago. It was on the verge of extinction at that time. There were many reasons for the decline. The most important among them was the official apathy of the colonial rulers. In their enthusiasm to promote allopathy they condemned everything indigenous as fake and fraud. Another reason was the nonavailability of quality medicines. Patients had to prepare the medicines themselves which led to many spurious practices. The third reason for the decline was the lack of proper training for the physicians. Many practitioners did not have the requisite qualification or experience.

The struggle for independence brought a new awakening in the Indian psyche. Indians became conscious of their identity. This led to a search for their roots. They began to bring back the lost traditions. The first decade of the last century saw the efforts for the revitalization of Ayurveda all through the country. The All India Ayurvedic Congress was established in 1907 in the city of Nasik. Several institutions came up during this period. It was the dawn of renaissance of Ayurveda.

Vaidyaratnam P.S. Varier led this movement in the South. He established the Kottakkal Arya Vaidya Sala in 1902, which made available to the patients readymade medicines in Ayurveda as in allopathy. He started the first medical journal in Malayalam, *Dhanvantari*, in 1903 to popularize Ayurveda. He also organized the physicians and founded the *Aryavaidyasamajam*. All these efforts gave a new lease of life to the declining popularity of Ayurveda.

His highest concern was the quality of education. He attempts to introduce a scientific system of education for Ayurveda and to achieve this, he started an *Āyurvēdapāṭhaśālā* in 1917. He prepared, with the help of his fellow physicians, a scheme and syllabus which provided ample space for new ideas. It was then that he felt the inadequacy of proper text-books in Ayurveda. He found that anatomy was a weak spot in the classical texts. To meet this challenge he started writing a scientific text-book. He has three aims in writing a new book.

- (i) Description of the ancient principles incorporating modern knowledge.
- (ii) Clarification of doubtful portions in the classical texts in the light of new discoveries.
- (iii) Elaboration of topics not detailed in the original texts.

The course in the *pāṭhaśālā* at the end of which the students were awarded the title of *Āryavaidyam* was modified according to the needs of time - *kālānuṣṭa pariṣkārapūrvakam*. His effort was to enrich the existing knowledge with the flow of new ideas.

He started writing an exhaustive text; *Bṛhacchārīraṃ* in 1920. In the meanwhile his friends advised him to condense it for the benefit of students. Thus he wrote a

Laghuśārīra, also called Aṣṭāṅgaśārīra and published it in 1925. The 16th conference of All India Ayurvedic Congress held at Jaipur hailed the work and awarded a certificate of merit to the author. The second edition of it came up in 1961.

Aṣṭāṅgaśārīram

The work, divided into eight chapters, contains 2113 simple verses in Sanskrit. The author himself has added a commentary Gūḍhārthabōdhini in prose to explain the contents of the verses.

The chapters deal with the following topics.

(i) garbhāvakrāntīya	(ii) aṅgavibhāgaḥ	(iii) asthivibhāgaḥ
(iv) sandhivibhāgaḥ	(v) pēśivibhāgaḥ	(vi) nāḍīvibhāgaḥ
(vii) aṅgakarmavibhāgaḥ	(viii) tantranāḍīvibhāgaḥ	

The text is a compilation of all the informations then available on the above topics.

The salient features of Aṣṭāṅgaśārīra are:

- (i) Simple verses in Sanskrit for easy learning and elaborate commentary for details.
- (ii) A harmonious blend of Ayurvedic śārīra and western anatomy, retaining the identity of the classical wisdom.
- (iii) Arrangement of chapters from gynecology and obsterics to sense organ as in classical texts.
- (iv) Elaboration of functions of different organs in the body in a scientific manner.
- (v) Bones and muscles are well illustrated.
- (vi) Elaborate description of nervous system and sense organs.
- (vii) New Sanskrit terms. This author has coined suitable Sanskrit equivalents for all the technical terms in English. This text thus provides a glossary of medical terms in Sanskrit.

Sanskrit does not now enjoy the high position in Ayurvedic institutions as it did at the time of the compilation of this book. Yet this text is still useful to serious students of Ayurveda as it gives all the important principles in a nut shell.

Vaidyaratnam P.S. Varier, is my uncle. My generation of Physicians learned Ayurveda from him. Hence the publication of this text is a tribute the disciples can pay to the preceptor.

We are thankful to the authorities of the Chowkhamba Sanskrit Series Office for taking up the much awaited publication of this work.

Kottakkal,
April 05, 2005

Dr. P.K. Varrier
Managing Trustee & Chief Physician,
Arya Vaidya Sala, Kottakkal

विषयानुक्रमणिका ।

	पृष्ठांकः		पृष्ठांकः
प्रथमाध्याये			
१. गर्भोत्पत्तिस्वभावः	१	२६. तृतीयमासः	१३
२. रजःप्रवृत्तिकालः	३	२७. नाभिनाड्या गर्भपोषणरीतिः	१४
३. उद्वाहकालः	"	२८. चतुर्थमासः	१६
४. गर्भाधानोचितकालः	"	२९. पञ्चममासः	"
५. गर्भसम्पत्	"	३०. षष्ठमासः	"
६. शुक्लार्तवदोषः परिहारश्च	४	३१. सप्तममासः	"
७. शुद्धशुक्लार्तवयोर्लक्षणम्	"	३२. अष्टममासः	"
८. शुद्धरजोलक्षणम्	५	३३. नवममासः	१७
९. बीजाणुलक्षणम्	"	३४. दशममासः	"
१०. आर्तवोत्पत्तिस्वरूपं तस्य गर्भत्वेन परिणामश्च	"	३५. गर्भाशयवृद्धिक्रमः	"
११. ऋतुकालः	६	३६. पुंस्त्र्यादिप्रसविन्या लक्षणम्	१८
१२. ऋतुमतीलक्षणम्	७	३७. गर्भस्थितिस्वरूपम्	"
१३. मैथुनविधिः	"	३८. अद्यश्चःप्रसवलक्षणम्	१९
१४. रजस्वलाचर्या	"	३९. प्रसवपरिचर्या	"
१५. सद्योगृहीतगर्भाया लक्षणम्	८	४०. प्रसूत्यवस्थात्रयम्	२०
१६. गर्भिण्या लक्षणम्	९	४१. प्रसवस्वरूपम्	"
१७. अपरा	"	४२. उदयाः	"
१८. स्तन्योत्पत्तिः	"	४३. गर्भसङ्गचिकित्सा	२१
१९. प्रथमसप्ताहः	१०	४४. प्रसूतायाश्चर्या	२२
२०. गर्भिणीचर्या पथ्यविधिश्च	"	द्वितीयाध्याये	
२१. द्वितीयसप्ताहः	"	१. षडङ्गविभागः	२३
२२. तृतीयसप्ताहः	११	२. देहारम्भकभूतादिवर्णनम्	"
२३. चतुर्थसप्ताहः	"	३. गर्भबीजम्	२५
२४. द्वितीयमासः	"	४. बीजविभागः	"
२५. श्रद्धाविधातदोषः	१३	५. बीजकला तद्विभागस्तज्जन्या- न्यंगानि च	२६
		६. त्वगादिदेहांशानां गणना	२७

	पृष्ठांकः		पृष्ठांकः
७. त्वग्विवरणम्	२७	३७. बुद्धीन्द्रियाणि	८७
८. कलाविवरणम्	२८	३८. कर्मेन्द्रियाणि	"
९. आशयानां गणना	३३	३९. बाह्यस्रोतांसि	"
१०. कोष्ठवर्णनम्	३४	४०. अन्तस्स्रोतांसि	४८
११. कोष्ठाङ्गवर्णनम्	"	४१. सनाळगोळानि	"
१२. षड्धातवः	३७	४२. अनाळगोळानि	"
१३. त्रिधातवः (त्रिधातारः)	"	४३. देहभारस्य घनाघनद्रव्यविभागः	४९
१४. त्रिदोषाः	३८	४४. मूत्रादिपरिमाणम्	"
१५. सप्तधातवः	३९	४५. मूत्रसान्द्रिमकाष्ठा	"
१६. उपधातवः	"	४६. देहोष्मकाष्ठा	५०
१७. उपधातूनां कर्माणि	४१	४७. श्वाससंख्या	"
१८. मलाः	४२	४८. नाडीस्पन्दनसंख्या	"
१९. वाय्वादीनामाश्रयस्थानम्	"	४९. प्रकृतयः	"
२०. रोगारोम्यकारणम्	४३	५०. वातप्रकृतिः	"
२१. प्राणायतनानि	"	५१. पित्तप्रकृतिः	"
२२. मांसरज्जवः	"	५२. श्लेष्मप्रकृतिः	५१
२३. जालकानि	"	५३. गुणमयप्रकृतिः	"
२४. कूर्चाः	"	५४. वयोविभागः	५२
२५. सीमन्ताः	४४	५५. गुणवच्छरीरलक्षणम्	"
२६. सीवन्यः	"	तृतीयाध्याये	
२७. सामान्यास्थां संख्या	"	१. अस्थां अवयवसङ्घटना	५४
२८. खरास्थां विभागः	"	२. अस्थ्युत्पत्तिः	"
२९. तरुणास्थां विभागः	"	३. अस्थिकेन्द्रम्	५५
३०. सन्धयः	४५	४. कर्करांशः	"
३१. स्नायवः	"	५. पेलवांशः	"
३२. कण्डराः	४६	६. अस्थां पृथक्संख्याविवरणम्	५६
३३. पेश्यः	"	७. अस्थां प्रकारभेदः	५८
३४. रसनाब्जः	४७	८. दीर्घास्थीनि	"
३५. रक्तनाब्जः	"	९. ह्रस्वास्थीनि	"
३६. मस्तुङ्गम्	"	१०. पृथुलास्थीनि	"

बाह्यानि तत्र त्वाद्यानि त्रीणि युग्मान्यतो नव ।	
नेत्रस्रोतःकनीनेनुबद्धं स्यात् घ्राणवर्त्मना	॥ १२८ ॥
नारीणां तु रजोमार्गः स्तनौ चेत्यधिकन्त्रयम् ।	
जीवितायतनान्यन्तःस्रोतांस्याहुर्बहूनि च	॥ १२९ ॥
दोषधातुमलान्नादिवाहीन्यहितसेवनात् ।	
तानि दुष्टानि रोगाय विशुद्धानि सुखाय च	॥ १३० ॥
गोळाकाराणि विविधान्यंगानि स्युर्बहूनि च ।	
संक्षेपात्तु विभज्यन्ते सनाळानाळभेदतः	॥ १३१ ॥
यकृत्सर्वेषु गोळेषु महत्तममुदीरितम् ।	
लालगोळानि षड्वक्त्रे यकृद्गम्याशयस्तथा	॥ १३२ ॥
सूक्ष्मजाठरगोळानि वृक्कौ च वृषणवुभौ ।	
सनाळेषु प्रधानान्यथानाळेषु महत्तमः	॥ १३३ ॥
प्लीहाकण्ठोपकण्ठस्थं काकळं सोपकाकळम् ।	
ग्रीवापार्श्वस्थकारोटगोळे गोळं गुदाग्रगम्	॥ १३४ ॥
उरोगुहास्थं तिलकं कुक्षिस्थवुपवृक्कौ ।	
गोळे सरळपैयूषे शिरस्थे वंक्षणादिषु	॥ १३५ ॥

१२८. आद्यानि त्रीणि नासिकाकर्णनेत्राख्यानि युग्मानि पृथग्द्वे भवन्तीत्यर्थः । नेत्रस्रोत इति । अयमर्थः । नेत्रस्यान्तर्भागान्न बहिर्भागं प्रति द्वारं विद्यते । किं तु नासागुहायाः किमपि द्वारं कनीने विवृत्तं स्यात् । कनीनेत्रस्यान्तरकोणः=Inner Canthus.

१२९. रजोमार्गः योनिद्वारं=Vaginal orifice. अन्तःस्रोतांसि=Internal passages.

१३१. गोळाकाराणि गोळस्वरूपाणि, गोळं=Gland. अनाळगोळं=Ductless gland.

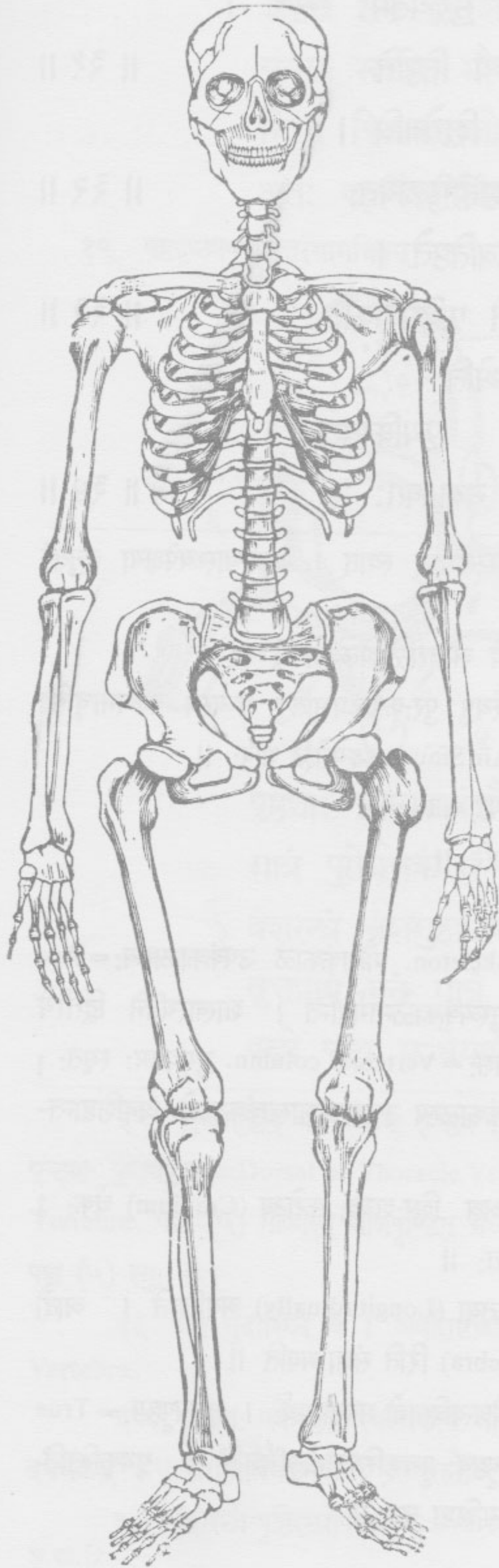
१३२. यकृत्=Liver. लालगोळानि=Salivary glands. अग्न्याशयः=Pancreas.

१३३. जाठरगोळानि=Gastric glands. वृक्कौ=Kidneys. वृषणौ=Testicles.

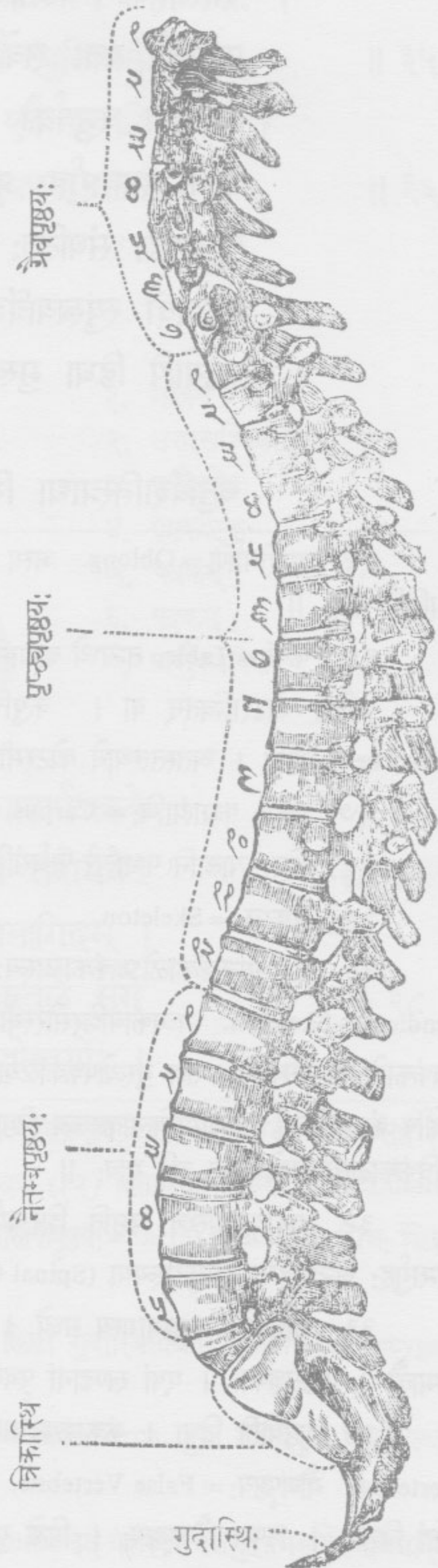
१३४. प्लीहा=Spleen. कण्ठोपकण्ठस्थं कण्ठसमीपस्थम् । काकळं=Thyroid Gland. उपकाकळं=Parathyroid. एतान्यणूनि चत्वारि भवन्ति । कारोटगोळे=Glomera carotica. गुदाग्रगोळं=Glomus coccygeum.

१३५. तिलकं=Thymus. उपवृक्कौ=Suprarenal glands. सरळगोळं=Pineal gland.

१७. कंकालचित्रम् .

१८. पृष्ठवंशपार्श्वभागचित्रम् .

वस्तु प्रतिहारिसिरा यकृन्नयति, तत्ततः ।

पित्तस्य रञ्जनं किञ्च मधुरांशोखिलोन्नतः ॥ १६१ ॥

तयैव नीतो यकृता नियतं परिवर्त्यते ।

शर्कराजनकत्वेन, तत्तथा संभृतं यकृत् ॥ १६२ ॥

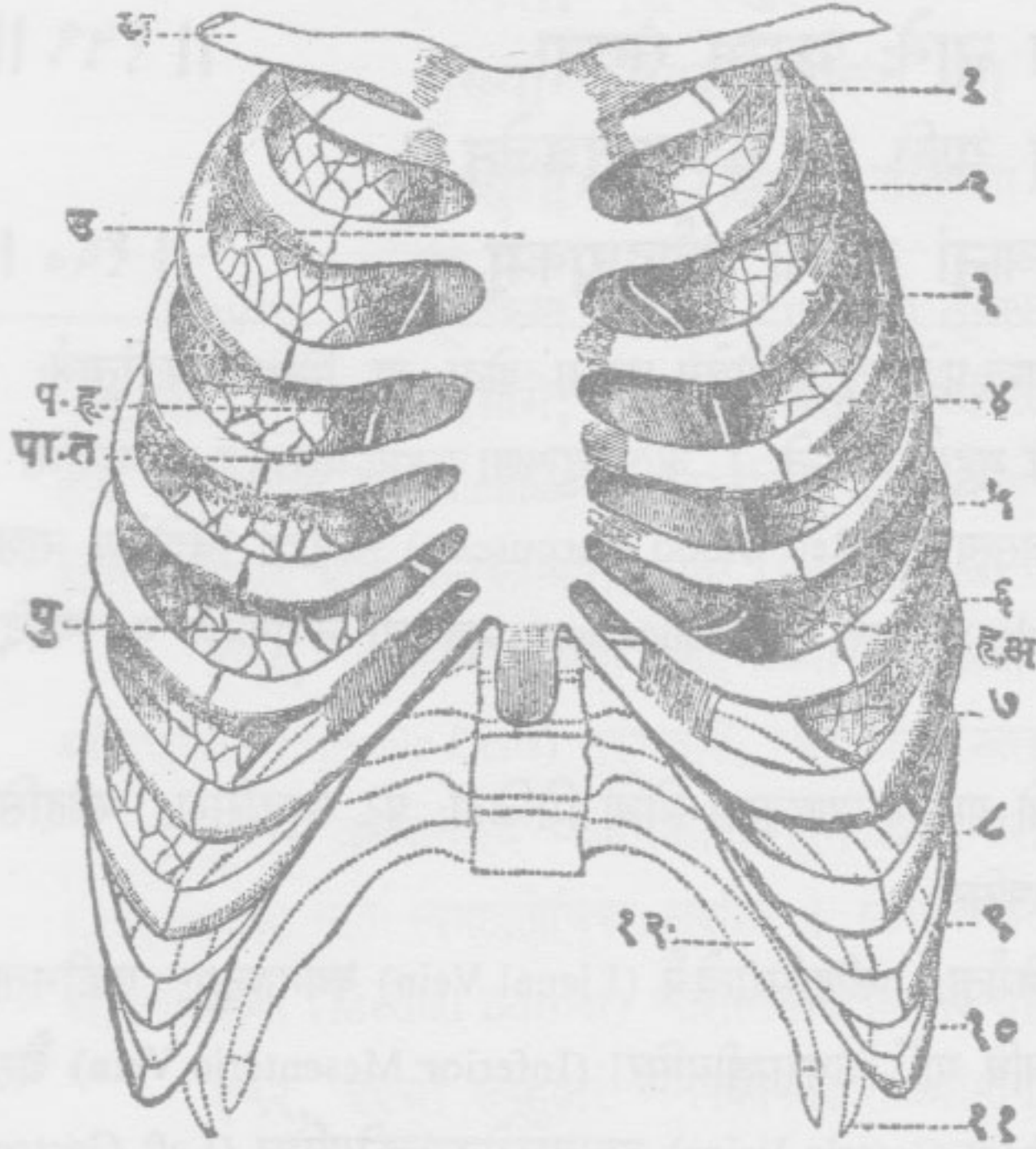
भूयो मधुरतान्नीत्वा काले रक्ताय दास्यति ।

रक्तस्य रक्तिमा प्रायस्तत्स्थलोहितसत्वजः ॥ १६३ ॥

गर्भस्थस्य भवेत्तेषां यकृत्प्लीहोस्समुद्भवः ।

अगर्भस्थे तदुत्पत्ती रक्तमज्ञो भविष्यति ॥ १६४ ॥

अपि त्वात्ययिके कार्ये यकृत्प्लीहोश्च सा भवेत् ।

१८६. उरोस्थिपञ्जरचित्रम्.

१-१२ = प्रथमादिद्वादशान्ताः पार्शुकाः

ह.अ = हृदयान्त्रं.

अ = अक्षकास्थि.

११-१२ = डोळापार्शुके.

उ = उरोस्थि.

प.ह. = परिहृदयकला.

पा.त. = पार्शुकातरुणास्थि.

पु. = पुण्डुसः.

धुरांशः तथा प्रतिहारिसिरयैव नीतो नियतं नियमेन यकृता परिवर्त्यते

१६२. शर्कराजनक (Glycogen) त्वेन, इदं परिवर्त्यते इत्यत्रान्वेति । तच्छर्कराजनकं तथैवंप्रकारेण संभृतं संचितं यकृत् काले भूयो मधुर (Sugar) तान्नीत्वा रक्ताय दास्यति । यदा रक्ते मधुररसोत्पादकश्शर्करांशः स्वाभाविकादूनपरिमाणो भवति । तदा तादृशन्यूनतापरिहारार्थं दास्यतीत्यर्थः ।

१६३. रक्तस्य रक्तिमा शोणवर्णः प्रायस्तत्स्थलोहितसत्वजः गर्भस्थस्य तेषां लोहितसत्वानां यकृत्प्लीहोस्समुद्भवो भवेत् ।

पदानुक्रमणिका ।

(GLOSSARY)

४७३

अणुरन्ध्रं

अ

अंसकूटः Acromion.
अंसचक्रं Shoulder Girdle.
अंसतुण्डः Coracoid Process.
अंसतुण्डाधर Subcoracoid.
अंसफलकं Scapula.
अंसवंशः Spine of the Scapula.
अंसवंशाधर Subspinous.
अंसाधर Subscapular.
अंसार्गळः Spine of the Scapula.
अंसोदर्य Subscapular.
अंसोदूखलं Glenoid Cavity.
अकोरकपरायुः Chorion Leve.
अक्षः 1. Pivot. 2. Axis. 3. Axle.
अक्षकंकाळः Axial Skeleton.
अक्षकाधर Subclavicular
अक्षकाधरशिवयं Ansa Subclavia.
अक्षकान्तरच्छिद्रं Jugular Notch.
अक्षलगुडः Axis Cylinder.
अक्षसमा Axis Vertebra=Second Cervical
Vertebra.
अक्षिकुण्डः Orbit.
अक्षिकुण्डीय Orbital.
अक्षिगोळं Bulb of the Eye.
अक्षिवुद्बुदः 1. Optic Vesicle. 2. Bulb of
the Eye.

अगाधत्वक् Dermis.
अग्निकाशः Oxygen.
अग्न्याशयः Pancreas.
अग्न्याशमद्रवः Pancreatic Juice.
अग्न्याशयप्रणाली Pancreatic Duct.
अग्रं 1. Insertion. 2. Apex. 3. Extremity.
4. Front.
अग्रकुम्भः Frontal Eminence.
अग्रकोटरं Frontal Air-sinus.
अग्रकोटिः Ophryon.
अग्रगोर्दं Fore-brain.
अग्रलम्बिका Frontal Lobe.
अग्रुः—ग्रूः Bone of finger or toe.
अंकनं Mark or Impression.
अंकुरमात्रकं Rudimentary.
अंगं 1. Organ. 2. Body. 3. Part of a Body.
अंगुलिः—ली 1. Digit 2. Finger or toe.
अंगुलिनलकं Phalange.
अंगुष्ठः 1. The Thumb. 2. Great toe.
अङ्घ्रिः Lower Limb.
अच्छ 1. Hyaline. 2. Transparent.
अच्छकीकसं Hyaline Cartilage.
अजीविज Inorganic.
अञ्जलिः ½ lb.
अणुः 1. Cell. 2. Atom. 3. Molecule.
अणुरन्ध्रं Foramen Vesalii.